SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15

KOMPAS

ROČNÍK XXIII

LISTOPAD/2017

ROZHOVOR LYDIE KŘIPAČOVÁ

ZE ŽIVOTA MLÁDEŽE

NOVÍ ČLENOVÉ SBORU

DANIELA NOBILIS

ALŽBĚTA ŠŤASTNÁ

EKUMENICKÁ NEDĚLE

PROGRAM NA LISTOPAD 2017

Obsah

2 Recenze
Kateřina Vávrová
3 Úvodník
Žaneta Marvanová
4 Slovo na cestu
Jan Asszonyi
5 Sborová kronika
6 Představujeme nové členy sboru
Alžběta Šťastná, Daniela Nobilis
8 Rozhovor s Lydií Křipačovou
10 Ze života mládeže
Filip Smola, Jan Marvan, tým vedení
14 Cesta k jednotě je možná a otevřená
Felix Davídek
16 Ukázka z knížky Marka Váchy
16 Effatha – Adventní koncert
17 Sborové aktivity
18 Malé počteníčko pro každého
Pája Sychrová
19 Listopad v našem sboru

Na titulní stránce superintendent Marián Čop při ekumenické bohoslužbě (k článku na str. 14)

Fotografiemi a ilustracemi do tohoto čísla přispěli: David Fajfr, Mirek Křipač, Alžběta Šťastná, Daniela Nobilis, vedení mládeže a webové stránky.

SBOR CÍRKVE BRATRSKÉ
Brno Kounicova 15;
kazatelé:
Jan Asszonyi – tel.: 534 009 434
Daniel Komrska – tel.: 777 004 861

kancelář sboru (Lydie Křipačová):
v úterý (17–19) – tel.: 530 342 302

Pobočka Diakonie:
Noemi Komrsková – tel.: 777 004 821

Něco ke čtení

Marek Vácha: Nevyžádané rady mládeži

Marek Vácha vydal svou poslední knihu „Nevyžádané rady mládeži“ jako esenci všech svých naléhavých myšlenek, které v sobě držel a které by rád předal dorůstající generaci. Vácha touží po tom, aby chlapci byli rváči, aby uměli stát na svých nohou, chodit přes překážky, překonávat sebe sama. Aby neztráceli čas surfováním na netu, sledováním virtuálních životů, ale aby byli plně a ve vší parádě v přítomnosti, aby si uměli najít ženu svých snů, aby se o ni uměli postarat, o svoji rodinu, aby chodili pořádně do práce a ještě u toho zachraňovali svět. A po dívkách nechce méně, nechce je zbavené smyslnosti, krásy a půvabu, chce v nich mít něžné květiny, chce v jejich stopách spatřovat lilie. A i po nich chce, aby byly solí země, aby i ony měly srdce otevřené Bohu, aby i ony zakusily sílu modlitby, aby i ony se rvaly do království nebeského a bušily na dveře, které jim budou otevřeny. Vácha radí, nemůže jinak, ale jeho podněty jsou vykoupené zkušeností, něhou a láskou k lidem. A zároveň chce, aby i jeho rady byly brány jako možnosti, aby i jeho slova byla posuzována kriticky a klidně zavrhnuta, protože jedině tak se probouzí v každém člověku zodpovědnost za sebe sama – každý z nás má mít promyšleno, jak chce odžít tento život – a může volit.

▸ *Kateřina Vávrová*

▸ *Krátká ukázka z knížky viz strana 16.*

KOMPAS
Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 22. 11. 2017. **Připravují:** Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (petr.raus@cb.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz), za dorost Iveta Ukropcová a Alík Zachariášová (alik.zac@seznam.cz) a za mládež Žaneta Marvanová (zanet.marvan@gmail.com), copy Martin Kulísek.
Příspěvky možno posílat též na výše uvedené e-maily. Děkujeme.

Kým jsem?

Poslední asi dva roky prožívám zvláštní období, kdy si nejsem úplně jistá, kým jsem. Nechápejte to ve smyslu schizofrenním ☺, tento pocit pramení zejména v důležitých, ale přirozených životních změnách. Zaprvé ukončuji (pomalu, ale jistě) prezenční studium na vysoké škole, takže se snažím sepsat magisterskou práci, učit se na státnice a hodně sedím v knihovně. Přednášky a semináře už mám ale většinou úspěšně ukončeny, takže spolužáky, se kterými jsem začínala, potkám málokdy. Za druhé jsem se odstěhovala ze studentského holčičího bytu, který se nacházel velmi blízko budov i knihovny filosofické fakulty. A za třetí (v neposlední řadě) jsem se vdala a bydlím teď se svým manželem, který pracuje pět dní v týdnu. Navíc, maminka je vážně nemocná a její stav se stále zhoršuje, takže ačkoli jsem stále dcerou, už je to zkrátka o dost jiné. Taky jsem v týmu mládeže, ale už se necítím jako typický mládežník. Zkrátka získala jsem dojem, že jsem všechno částečně, ale nic stoprocentně. Vytržena ze studentského bytu a z přednášek jsem ztratila studentské návyky a nápady, ale nucena usilovně pracovat na magisterské práci doma a v knihovně nezvládám vedení domácnosti a péči o manžela tak, jak jsem si přála. A k tomu stojím před situací, kdy maminka potřebuje mou intenzivní péči a já jsem daleko a nejsem ještě pevná v kramflecích vlastního života. Jak praví František Ladislav Čelakovský ve své básni Pocestný: *Je to chůze po tom světě – / kam se noha šine: / sotva přejdeš jedny hory, / hned se najdou jiné.* Jenže já mám navíc pocit, že jsem ještě jedny hory ani nepřešla a už mám jít po jiných.

Svou neveselou úvahu však hodlám zakončit pozitivně, nebojte ☺. Když totiž přemýšlím o své krizi identity a o hledání svého místa ve společnosti, v rodině atp., docházím k úžasnému zjištění: Jsem Boží dítě! Jen v Bohu jsem úplná, jen v něm je má pravá identita. Mohu být studentkou, manželkou, pracující ženou, dcerou, švagrovou, součást týmu mládeže, občankou ČR, čímkoli z toho nebo vším, ale primárně „Jsem Boží děcko“ (jak zpíváme v mládežové písni). A odtud pak vycházejí všechny ostatní vztahy a pozice a statusy a názory. Vztah Hospodina ke mně je stále stejný, nic jím neotřese. Hledám-li se, najdu se vždy jen v Něm. V Něm je má hodnota, má totožnost, má moc. Nemám ráda klišé, a tohle klišé určitě je. Ovšem čas od času je potřeba si je připomínat, protože na nich něco zkrátka je. Jestliže nám Hospodin v Bibli opakuje, že mu patříme a že nás nic nevytrhne z jeho ruky, pak na tom skutečně musí něco být. Mou

identitu udává Hospodin a jeho vztah ke mně; jako taková je trvalá a věčná, ale každý den ji musím objevovat znovu, protože Hospodin nechce, abych usnula na vavřínech. Každý den formuje mé „já“ znovu a reformuje špatné nánosy, které se za ten den na mě nalepí, nebo je posbírám; takže můžu říct, že jsem skutečně (re)formovaná (jak tematické zjištění v době, kdy si připomínáme půl tisíciletí německé reformace ☺)!

▸ *Žaneta Marvanové*

SLOVO NA CESTU

Spojená dřeva a Boží příbytek

◆ *Toto praví Panovník Hospodin: Můj příbytek bude nad nimi a já jim budu Bohem a oni budou mým lidem. Ezechiel 37,27*

Prorok Ezechiel, jehož jméno znamená „Bůh posiluje – Ať (tě) Bůh posílí“, žil mezi Judejci žijícími v Babylóně. Patřil ke kněžskému rodu a byl ženatý. Zvěstoval na jedné straně Boží soudy i Boží záměr posvětit své jméno znesvěcené nevěrným lidem (Ez 36,22–23), na straně druhé pak zvěstoval slovo povzbuzení o obnově lidu (Ez 18,31 a Ez 37).

37. kapitola proroctví patří k těm, které zaslibují zázračnou obnovu. Obraz údolí plného poházených a vysušených kostí, které zažijí zázračné oživení, patří k těm známějším textům proroka Ezechiela a tvoří první polovinu celé kapitoly. Ta druhá, do níž spadá i listopadové slovo na cestu v Heslech Jednoty bratrské, se týká sjednocení rozvedeného Judy a Izraele. Ezechiel to měl symbolicky vyjádřit pomocí dvou dřev – jednoho pro syny Efrajimovy (Josefa) a druhého pro Judu. Obě dřeva (v úvodní části Ez 37 oživlá či vzkříšená) měl prorok přiložit k sobě, aby se v jeho rukou stala opět jedním nerozlučným celkem. Nad tímto Bohem sjednoceným lidem znějí v závěru kapitoly krásná proroctví o Boží záchraně, o pastýři, bezpečném bydlení, o životě podle Božích přikázání, o věčné nové smlouvě pokoje, o hojnosti, a také o tom, že Boží příbytek bude nad tímto lidem.

Důvod, pro který jsem zmínil celý kontext kapitoly, spočívá v tom, že by jednotlivý verš vytržený z kontextu mohl sám o sobě opravňovat k přivlastnění si Božího slibu bez Božího zásahu, k němuž patří vzkříšení a sjednocení. Boží příbytek je v plnosti tam, kde Stvořitel oživuje a sjednocuje to, co my lidé rozvádíme. Zdá se mi, že rozchod (a nemyslím nyní především na manželství) bývá dnes velice rychlým řešením tam, kde nejsme schopni nalézt shodu.

Z prorokova slova o Božím příbytku nad námi chci tedy zdůraznit očekávání na sjednocování uprostřed rozdílností, kvůli nimž se rozcházíme. Tam, kde Pán Bůh sjednocuje „dřeva“, tam je vskutku jeho příbytek! Kéž nás Pán Bůh sjednocuje v rodinách, zaměstnání i sboru.

▸ *Jan Asszonyi*

SBOROVÁ KRONIKA

listopad 2017

Požehnaný Bůh, od mých proseb se neodvrátil,
neodepřel mi své slitování
Žalm 66,20

BLAHOPŘEJEME

KDY	KOMU	PROČ
3. 11.	sestře Jitce Broklové z Brna	77 let
9. 11.	sestře Blance Štrimpflové z Brna	78 let
18. 11.	bratru Theodoru Sturmovi z Brna	84 let

NAROZENÍ

◆ V neděli 24. září se manželům **Janě** a **Tomáši Dyntarovým** narodila dcera **Monika**.

ÚMRTÍ

◆ Ve čtvrtek 26. října odešel ve věku 68 let ke svému Pánu bratr **Bohumír Toušek**. Rozloučení se konalo v našem sboru v sobotu 4. listopadu v 11 hodin.

◆ Předplatné celocírkevního časopisu Brána si můžete objednávat do 26. listopadu u sestry Aničky Zachariášové. Předplatné časopisu na rok 2018 je 430 Kč + poštovné. Za rok vychází 10 čísel.

PŘEDSTAVUJEME NOVÉ ČLENY SBORU

Alžběta Šťastná

Co jsem zač? Život i moje volby mě postavily do vícero rolí, které se v současné době snažím zastávat. Tady jsou, seřazeny náhodně:

Jsem dcera a vnučka. Z maminčiny strany napůl Štifterová, po tatínkovi Šťastná, moje příbuzenstvo je po celé republice, koncentrováno hlavně v Kutné Hoře. Ráda bych řekla, že jsem víru podědila, ale bohužel jsem podědila hlavně staré knížky. Se svým vzdálenějším příbuzenstvem jsem, vyrůstajíc v Praze, moc kontaktu neměla, a moji rodiče vždy mluvili víc o církvi než o Pánu Bohu. Takže základy mé víry byly položeny v besídce, na nich stavěl dorost, pak mládež, a z kazatelny se o mě staral kazatel Pavel Paluchník. Při příležitosti svého přestupu sem do Brna jsem si s velkou vděčností uvědomila, jak velkou roli v mém životě hrála právě církevní rodina v Černošicích a kolik duchovních tať ků, maminek a sourozenců formovalo mě a mou víru.

Jsem sestra. Mám tři sourozence, všechny starší. Mé sestry jsou v této chvíli profesionální matky, což mě přivádí dále:

Jsem teta. Od batolete po žáčka třetí třídy; se svými neteřemi a synovci netrávím zdaleka tolik času, kolik bych chtěla, ale zato když se vidíme, je zábava. Při čtení pohádek měním hlasy, barvy se učíme na Mini Cooperech (což je nejlepší auto), nalézám je při hledání hub a pletu super copánky.

Jsem kamarádka. Nebaví mě lidi rozdělovat na mladé a staré, zadané a nezadané, kluky a holky, ženy a muže, intelektuály a nevzdělance, věřící a nevěřící, introverty a extroverty… takže se kamarádím s pěkně nesourodou bandou lidských bytostí a cením si každého, kdo je ochoten se kamarádit se mnou.

Jsem studentka. Do Brna mě přivedlo studium antropologie, kde jsem si vysloužila titul bakaláře, poté jsem z oboru těžkého a nepoužitelného přešla na obor snadný a použitelný – v současnosti dodělávám bakaláře na pedagogice, obor Lektorství angličtiny.

Jsem učitelka. Neučím malé děti, na to nemám trpělivost a kreativitu. Učím ve

firmách; čím vyšší úroveň mají studenti, tím víc mě to baví.

Jsem jedna z vedoucích mládeže. Začala jsem ještě ve „starém“ týmu s Márií, nyní je tým „nový“, pod vedením Ester. Mám takový dojem, že se o nás na těchto stránkách dovíte více.

Naposled to nejdůležitější – jsem Boží dítě. K sobě si mě přitáhl v mých -nácti letech a od té doby jsem Jeho oslík. Neříkám ovce, protože aspoň v podobenstvích ovce oplývají tvrdohlavostí a přílišnou samostatností. Naopak já jsem spíš ten přitroublý oslík, který jak sám nic neví, tak taky nic nedělá. Občas ho někdo někam popostrčí či odvede, pak zase bezradně stojí někde jinde a nejistě hýká. Naštěstí má Pán Ježíš pro mou náturu pochopení a staví mě na místa, kde je mi dobře. Třeba mezi vás.

▸ *Alžběta*

Daniela Nobilis

Zdravím všechny čtenáře. Jmenuji se Daniela Nobilis, ještě pár týdnů je mi 26 let ☺. Do tohoto sboru chodím již několik měsíců, ale až před nedávnem jsem dospěla k tomu, že je dobré zakotvit a stát se tedy právoplatnou členkou.

Vyrůstala jsem v CB Kolín, kam jsem od malička s celou rodinou chodila. Prošla jsem si tak klasicky besídkou, dorostem, mládeží... Ježíše jsem osobně přijala kolem šestnáctého roku. Přirozeně následovalo zapojení se do služby sboru. Začalo to vedením malé besídky a dlouholeté starání se o promítání písní na zeď o nedělích a jiných setkáních. Nejvíce jsem se ovšem našla ve chválící skupině Nalomená Třtina, kde jsem několik krásných let zpívala.

Před dvěma lety proběhla svatba a následné stěhování do Brna, kde má manžel (také původem z Kolína, ovšem z pravoslavné církve) dobrou práci.

Zabydlování v Brně, které nám velmi přirostlo k srdci, jsme si zpříjemňovali občasným cestováním do zahraničí. Momentálně nás nejvíce zaměstnává a těší náš první syn, který je ještě u mě schovaný, ale brzy vykoukne na svět.

Děkuji za Vaši pozornost a věřím, že v tomto sboru stejně jako v kolínském najdeme druhou rodinu.

▸ *Daniela*

ROZHOVOR S LYDIÍ KŘIPAČOVOU

Ještě nedávno na rodičovské dovolené (postupně s Michalem, Tomášem a Filipem), dnes na poloviční úvazek zaměstnanec sboru. Pohodová, usměvavá, prostě Lydinka Křipačová.

ANEB MÁME NOVOU VEDOUCÍ SBOROVÉ KANCELÁŘE

◆ *Co tvá práce obnáší?*

Mám na starosti účetnictví celého sboru (včetně Bohumilic), mzdy, daňová přiznání a veškerou komunikaci s úřady státní správy. Nemalá je také agenda předního domu. Od září připravuji oznámení, s Inkou Kulískovou pečujeme o nástěnky a s Dalimilem Petrilákem spravujeme webové stránky sboru. Další činnosti související s vedením sborové kanceláře se ještě postupně formují.

◆ *Jak ses k této práci dostala?*

V září 2015 mě oslovil bratr kazatel Asszonyi, jestli bych nebyla ochotná od ledna 2016 převzít sborové účetnictví. Protože jsem v té době byla ještě na rodičovské dovolené, převzala jsem jen agendu účetnictví a mezd. Starost o pokladnu zůstala sestře Naději Veselé. Od roku 2017 jsem převzala i vedení pokladny a po odchodu sestry Márie Kulískové (Uhlíkové) vyvstala potřeba převzít i část její práce.

◆ *Takže ty vlastně přejímáš práci po Naďce Veselé a Márii Kulískové?*

V podstatě ano, ale nejen po nich. Dlouhou dobu tyto všechny činnosti vykonávala sestra Naďka Veselá, která později agendu účetnictví předala sestře Darině Klamkové a péči o sborovou kancelář převzala Mária spolu s bratry kazateli. Takže teď se vlastně tak trochu vracíme k modelu, který zde již byl.

◆ *Ve většině zaměstnání narůstá stále více úřední agenda. Je tomu tak i ve sboru, v církvi? Které agendy je nejvíce – sborové, církevní, nebo státní? Jestli to tak vůbec lze rozdělit.*

Úřední agendy je opravdu hodně – nejvíc asi té státní, měsíčně podáváme přiznání k DPH a také kontrolní hlášení. Dále je to roční daňové přiznání včetně výkazů, měsíční i roční přehledy k mzdové agendě. V současné době děláme opatření, abychom se nemuseli připojit k EET. Naštěstí má sbor

zřízenou datovou schránku, takže většinu komunikace s úřady lze vyřídit elektronicky a nemusím stát fronty na úřadech. Kartotéku sboru spravuje bratr kazatel Asszonyi, ale ještě jsou tu některé výkazy, které posíláme do Rady, příprava podkladů pro výroční zprávu hospodáře a další. Všechny tři agendy se vzájemně prolínají.

◆ *Kdo je tvůj „nadřízený"? S kým nejvíce spolupracuješ?*

Pracovní smlouvu se mnou uzavíral hospodář sboru, bratr David Fajfr, ale úkoly přijímám od bratří kazatelů i od členů staršovstva. Jinak hodně spolupracujeme s Inkou Kulískovou – kromě nástěnek ještě koordinujeme termíny ve sborovém kalendáři, řešíme poštu a asi nejvíc společné práce máme na správě předního domu.

◆ *Čím můžeš být užitečná nám, jednotlivcům?*

Byla bych moc ráda, kdybychom si mohli být užiteční navzájem. Pokud budete mít nějakou informaci k oznámení nebo třeba dotaz ohledně chodu sboru, určitě se na mě můžete obracet. Ráda Vám poradím nebo Vás nasměruji, koho jiného kontaktovat.

◆ *Čím ti můžeme práci „komplikovat"?*

To teď opravdu nevím. Myslím, že je důležité komunikovat spolu navzájem a tím předcházet všem komplikacím.

◆ *Je něco, co tě zatím na práci překvapilo?*

Asi ne.

◆ *Vidíš i do hospodářské stránky sboru. Jsou naše příspěvky dostačující?*

Tak to je ošemetná otázka, protože jak známo, peněz není nikdy dost ☺. Ale teď vážně: V současné době máme příspěvek na podporu činnosti od státu plynoucí z majetkového vyrovnání s církvemi, a ten bychom měli dostávat do roku 2030, ale protože se stále objevují snahy napadat restituční zákon nebo alespoň restituce zdanit, není to žádná jistota. Musíme se začít učit hospodařit tak, abychom i v budoucnu byli schopni odpovídajícím způsobem zaplatit naše kazatele. A taky nesmíme zapomínat na provoz modlitebny. Když jsme letos v únoru zkusili udělat odečet energií za běžnou neděli (v topné sezóně), zjistili jsme, že nás spotřeba stojí cca 1 700 korun. A právě peníze na provoz a běžnou činnost získáváme z darů.

◆ *Kde sídlíš? Máš nějaké úřední hodiny?*

Sborová kancelář je v současné době ve čtvrtém patře předního domu, ale možná časem dojde k nějaké změně. Většinu práce jsem dosud obstarávala hlavně z domu, takže pravidelné úřední hodiny byly jen v úterý od 17 do 19 hodin (je to čas schůzek malého dorostu, kam chodí nejstarší syn). Nicméně po domluvě není problém se sejít v jinou dobu nebo na jiném místě. A určitě jsem k dispozici i v neděli po shromáždění.

◆ *Chceš nám ještě něco říci?*

Snad poslední věc, která nezazněla, je telefonní číslo a e-mailová adresa, na kterých mě zastihnete: 608 278 141 (číslo je v celosborové telefonní síti T-Mobile), kripacova@gmail.com. Kontakty jsou i na webových stránkách sboru a v informacích na druhé straně každého Kompasu.

Pokud budete chtít, abych i já měla Vaši e-mailovou adresu nebo telefon, neváhejte a napište mi, v budoucnu mi to může usnadnit práci.

Těším se na spolupráci s Vámi všemi.

➢ *Děkujeme. Ptala se Lenka Broklová.*

BrodFest

Ve dnech 29. září až 1. října se konal tradiční Sjezd mládeže Církve bratrské neboli BrodFest. Je to setkání mládežníků nejen z Církve bratrské v Havlíčkově Brodě, které se koná na podzim jednou za dva roky a účastní se ho většinou kolem sedmi set mladých lidí z celé republiky.

BrodFest začal v pátek večer společným shromážděním v havlíčkobrodském kulturním domě Ostrov. Letos celým BrodFestem provázel Honza Malý z vašeho sboru. Sjezd se nesl v tématu „Mezi řádky", na němž byly postaveny ranní a večerní programy, které si připravili předseda Rady CB David Novák, vedoucí Odboru mládeže RCB Ondřej Svatoš a Petr Dvořáček z CB Brno-Betanie.

Proč „Mezi řádky"? Často má každý z nás nějaká tajemství, která zůstávají skryta, čas od času ale necháme část z nich poodhalit, ale jen trochu, necháme jen tak nahlédnout mezi řádky. Bible je plná tajemství, která se mnohokrát těžko odhalují, ale pokud nám jsou odkryta, často změní náš život. A co my a naše tajemství, náš příběh? Zná ho někdo jiný kromě nás? Nepomůže poodhalení našeho příběhu někomu dalšímu?

Čas mezi programy patřil seminářům a sportům. Letos bylo na výběr z asi 50 seminářů, jejichž témata byla velmi různorodá – od ryze křesťanských (např. Pastorace, Následování Krista), přes vážná (např. Deprese, Homosexualita), praktická (např. Nakládání s časem) až po zájmová (Islám, Fusion,…). Někteří se pak v sobotu odpoledne účastnili turnajů ve sportech – frisbee, volejbalu a fotbalu. Sobotní podvečer patřil tradičně vrcholu celého BrodFestu, štafetě, kde jednotlivé mládeže sestavily týmy, které zápolily ve štafetovém běhu 10 × 1 km.

Na BrodFestu je prostor k setkání s lidmi z dalších sborů, s nimiž se vídáme málo. V pátek večer jsem se byl venku projít s přáteli a přitom jsem zaslechl rozhovor tří cizích kluků: „Nevíte, co se děje v Ostrově?" „Nevíme, ale byli jsme se tam podívat a bylo to divný." Jsme pro lidi kolem nás jiní. Nemluvíme sprostě, neopíjíme se, jsme slušní, pořád se usmíváme, jsme milí. Tedy říká se to nebo si to alespoň o sobě myslíme. Lidé kolem nás vnímají, jak žijeme, pozorují nás. Často se modlím za to, abych byl pro své spolužáky a nevěřící kamarády světlem, které ukazuje na Pána Boha. To moc dobře nepůjde, nebude-li náš život odrazem Boží lásky.

Během celé akce jsem si uvědomoval, jak nám Pán Bůh žehná. Žijeme v zemi, kde můžeme svobodně vyznávat Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele. A požehnání vnímám i v tom, kolik mladých lidí má touhu žít s Pánem Bohem a že vyrůstá další generace věřících lidí. Můžeme být vděčni i za to, že si většina mládeže v Církvi bratrské může dovolit zúčastnit se takové akce, jako je BrodFest, protože to není samozřejmostí. Pán Bůh dává naší církvi lidi, kteří jsou schopni takovou událost uspořádat a dává i další kupu dobrovolníků, kteří jsou ochotni pomoci s přípravou, registrací, být k dispozici druhým v modlitebním karavanu, hlídat po celý víkend školy, kde jsme byli ubytováni, natáčet, zvučit, chválit, přednášet atd. Bez toho by nic takového uspořádat nešlo. Za tuto milost Mu buď čest a sláva.

▸ *Filip Smola*

Mládežová setkání

Začátkem nového akademického roku se spolu začala pravidelně scházet i naše mládež. Tématem mládeží v září byly „**Nové začátky**“. Toto téma bylo zvoleno poměrně vtipně i vzhledem k tomu, že do své nové epochy vstoupila i samotná mládež. O svých nových začátcích nám přišla povyprávět Noemi Komrsková, která jich, jako žena kazatele, zažila hned několik.

V měsíci říjnu jsme se na mládežích věnovali tématu „**Křesťan v dnešním světě**“. Na prvním říjnovém setkání jsme se ve skupinkách zamýšleli nad otázkami jako: „Jak dnes křesťanství (ne)ovlivňuje svět a jak jsou křesťané (ne)ovlivňováni současným světem?“ „Je ve 21. století těžké být křesťanem a jak bychom se měli odlišovat od svých nevěřících přátel?“

Další mládež jsme se bavili také o problematice migrační a uprchlické a o křesťanském pohledu na ni očima Dalimila Petriláka. Je sobecké nepomáhat? Je křesťanské nepomáhat, když mám strach? To byly jen některé z otázek, na které jsme se snažili najít odpověď.

Další pokračování tématu nám připravil první díl z cyklu **Dekalog** (desetidílný cyklus o přikázáních), který se zabýval otázkou víry a důvěry v jednoho Boha v dnešním přetechnizovaném světě, kde se dopředu dostává apel na techniku a vědu.

Jedno setkání jsme se také spolu s Petrem Rausem zamýšleli nad tématem „Křesťan a média“. Jak média ovlivňují dnešní svět a myšlení lidí. Jsou média sluhou nebo pánem? A jak bychom s nimi měli pracovat?

Všechna tato témata jsou v dnešním světě velice aktuální a i my jako křesťané jsme s nimi denně konfrontováni. Je tedy dobré vědět, jak je možné se k nim postavit a pracovat s nimi.

▸ *Jan Marvan*

Představení týmu vedoucích mládeže

Jak asi mnozí víte, ještě před prázdninami nebylo zcela jisté, že se mládež v září opět rozběhne, protože většina tehdejšího vedení odešla do zahraničí. Hospodin si své dílo ale pohlídal, a tak se zformoval nový tým, který aktuálně zajišťuje fungování mládežových setkání. Někteří o nás snad víte, ale pro část sboru zůstáváme inkognito seskupením. Možná byste nás rádi oslovili a na něco se zeptali, možná se modlíte za mládež, ale rádi byste se modlili za konkrétní vedoucí. Z těchto a mnoha dalších důvodů jsme se rozhodli představit se Vám odpověďmi na dvě základní otázky:

Ester Pučálková (*kápo* ☺ aneb člověk, který má za to všechno hlavní zodpovědnost a v patových situacích právo veta)

Kdo jsem/kým jsem? Identit mám momentálně víc – jsem historička, knihovnice, učitelka, vedoucí mládeže, starší sboru… až mě to množství někdy děsí. ☺ Ale tím nejdůležitějším je pro mě vědomí, že jsem milovaná Boží dcera. A právě tímto vědomím bych se ve svém životě chtěla řídit především, a to i ve všech ostatních společenských rolích, do kterých vstupuji.

Proč jsem v týmu? Moje cesta do týmu byla poměrně klikatá. Už během posledního

roku jsem byla předchozímu týmu k dispozici, když šlo o drobná zamyšlení, pomoc s organizací apod., ale protože jsem zároveň vedla mládež v Bohumilicích, nemohla jsem se z časových důvodů víc angažovat, což mě mrzelo. Situace se začala měnit během letošního léta, kdy jednak vyvstala akutní potřeba služby v týmu vedení mládeže, ale kdy se také začala měnit má vlastní situace kvůli různým důvodům, z nichž největším byl nástup do zaměstnání v Brně. Po dlouhém přemýšlení a spoustě modliteb jsem se nakonec rozhodla opustit vedení bohumilické mládeže a přejít do týmu té brněnské. I když jsem tenhle krok dělala „s bázní a chvěním", Bůh se k němu přiznal. A když se podívám zpátky na svůj život za posledních pár měsíců, mám skoro pocit, že to všechno naplánoval – až příliš dobře do sebe všechno zapadá. ☺ To je tedy moje cesta do týmu vedení mládeže, za který jsem den ode dne vděčnější, ani ve snu mě totiž nenapadlo, že by tým vedení mohl tak dobře fungovat – čímž chci všem členům týmu poděkovat, že do toho šli. ☺

Jakub Hejzlar

Jmenuji se Jakub Hejzlar, do Brna jsem přišel před devíti lety studovat ekonomickou školu. V Brně se mi líbí, zůstal jsem tu i po absolvování školy a dnes pracuji v jedné IT firmě.

K mládeži jsem měl vždy blízko, v Náchodě jsem několik let mládež vedl. Když jsem se připojil do brněnského sboru i formálně, hledal jsem oblast, kde bych se mohl zapojit do služby. Bůh si mě opět povolal k mládeži.

Žaneta Marvanová

Kdo jsem? S jistotou můžu říct, že jsem Boží dítě. Jistě se hodí připojit i informaci, že

jsem stále studentkou dějin umění a francouzského jazyka, dcera-jedináček (takže žádná sranda, hodně fušky) a již 16 měsíců manželka obětavého a spravedlivého muže. Jo!… a součást týmu vedoucích mládeže!☺

Jako jediná jsem byla delší dobu součástí předchozího týmu. Když všichni postupně z toho rozjetého vlaku vyskakovali, měla jsem pocit, že někdo přece musí zůstat, jinak vlak vykolejí. Tak jsem zůstala a modlila se. Přidala se Bětka a pár měsíců poté i Jakub a Ester, no a nedávno také Petr, takže jsme zase pětičlenný tým a já jsem ráda, že ten vlak řídíme spolu. ☺ Být součástí týmu je taky dobrá škola spolupráce a tolerance, což je rovněž jeden z důvodů mého působení v něm. A v neposlední řadě, ráda pracuji s lidmi, nemohla bych být v kanclu nebo jen překládat z domu. V mládeži je příležitostí ke kontaktu habaděj, a nejen tam, ale i v týmu vznikají pevné přátelské vazby, které jsou pro mě moc důležité.

Alžběta Šťastná

Kdo jsem? Někde na těchto stránkách by to mělo být rozepsáno… Takže stručně: Jsem pro Pražáky Brňačka, pro Brňáky náplava, pro rodiče starost, pro studenty autorita, pro kolemjdoucí blázen (pro Pána), pro antikváře postrach, pro sportovce nemehlo a pro antropology legenda.

Proč jsem v týmu? Hlavně protože tam byl někdo třeba. No, a protože mi na mládeži záleží, jsem ochotna tomu věnovat čas, chci být Pánu Bohu k dispozici a jsem připravena ke každé nekonvenčnosti. ☺

Petr Vacek

Měl bych se představit. Jmenuji se Petr Vacek a jsem nejnovějším členem týmu mládeže. Něco o mně: **Připravuji se na doktorát** v oboru nanotechnologií a baví mě to. Taky mě baví sport, konkrétně ultimate frisbee, dále hudba, snažím se naučit hrát na elektrickou kytaru a v neposlední řadě hry, ať už deskové nebo počítačové.

A proč jsem se přidal do týmu mládeže? Viděl jsem, že je mě tam potřeba a po chvíli váhání jsem do toho šel.

Na závěr, nikoli však v neposlední řadě, nám dovolte shrnout naši týmovou vizi pro práci v/s mládeži/í, kterou na základě rozhovorů z týmových porad sepsala Ester:

Naším hlavním cílem je ukazovat na Krista a budovat s ním společenství. A i když se scházíme většinou samí vysokoškoláci, neradi bychom, aby se nám z mládeže stal jen intelektuální klub pro dobré rozhovory, ze kterého by se však vytratila „Kristova vůně“, naše zaměření na Boha. Momentálně jsme ve fázi, kdy budujeme nový tým, zkoušíme nové věci, přemýšlíme o budoucnosti a modlíme se – hlavně za to, jak být integrálnější součástí sboru a jak být otevřenější a zajímavější i pro „děcka“ vycházející z dorostu. Jak bylo zmíněno – jsme na začátku a budeme nesmírně vděční za vaše modlitby, za rozhovory a povzbuzení, a také za to, když si za námi jen tak přijdete popovídat. ☺

▸ *Váš/Náš tým*

CESTA K JEDNOTĚ JE MOŽNÁ A OTEVŘENÁ

V souvislosti se stále probíhajícími akcemi 500. výročí začátku reformace si dovoluji předložit několik úvah o naší snaze se jako křesťané sbližovat. Ve známé a hodně citované modlitbě Pána Ježíše před svým ukřižováním se modlí za své učedníky, a tím i za nás: „Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno – já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne." (J 17, 20–23) Tato modlitba a touha našeho Pána stále čeká na své naplnění.

Za dva tisíce let existence křesťanství jsme se dokázali pěkně rozhádat a vytvořit dnes už desítky, ne-li stovky uskupení, které hrdě nazýváme církve. Každý upřímně věřící křesťan však tuší, že něco není v pořádku. Proto postupně od 19. století vzniká zvláště mezi protestantskými církvemi hnutí za sjednocení – ekumenismus.

Podívejme se ve stručnosti na etymologii tohoto slova. Pochází z řeckého *„oikúmené"*, což doslova znamená *„celek obydleného světa"*. Zajímavé je, že u nás po vzniku Československa v roce 1918 vzniká Českobratrská církev evangelická z původně samostatných sborů buď luterských, nebo helvetských (švýcarská reformace – Kalvín, Zwingli). Tak věřící v naší vlasti ukázali, že i oficiální struktury církví se mohou dopracovat k faktickému sjednocení. Je to však, bohužel, ojedinělý případ, pokud vím. Víceméně se stále rozdělujeme a štěpíme. Tím je ekumenické hnutí velmi aktuální – neboť tím, že jsme rozdrobeni do množství církví a církviček, pro naše hledající a „nevěřící" spoluobčany jsme málo čitelní, skoro bych ale i užil slova nevěrohodní.

Ekumenický dialog probíhá na všech úrovních. Teologové ve všech církvích hledají společná témata, nejvyšší představitelé se scházejí, odpouštějí si minulé exkomunikace a vzájemné klatby, pořádají se ekumenická setkání všeho druhu. Také Církev bratrská se aktivně podílí na ekumenickém dialogu – v našem sboru každoročně máme tzv. ekumenickou neděli a jdeme na bohoslužby do nějakého jiného kostela jiné církve.

Letos právě v říjnu jsme měli možnost se zúčastnit dvou zajímavých společných akcí. Ta první se týkala ekumenické pouti jižní Moravou. 14. října jsme putovali od soutoku Svratky a Svitavy přes Modřice, Popovice, Rajhrad, Vojkovice, Židlochovice do Nosislavi. Celá tato oblast byla poznamenána mnohými nepochopeními, které dokonce vyústily až v tragický tzv. pochod smrti. V minulosti na jih od Brna byly některé obce víceméně německé (Modřice, Vojkovice), jiné zůstaly české. Po konfesní příslušnosti byly zase některé katolické (opět Modřice, Rajhrad) či smíšené (Židlochovice, Nosislav). A tak čas od času měly vrch ty méně ctnostné stránky člověka a znamenaly pro mnoho lidí tragický osud. I když aktéři těchto nepěkných událostí nejsou už víceméně mezi námi, stále ještě částečně

přežívají v myslích některých lidí, kteří minulé křivdy jako by nemohli odpustit a vynášejí na světlo staré kostlivce.

Proto je na místě každoroční tzv. Pouť smíření z Brna do Pohořelic, proto jsme putovali i my, křesťané převážně z evangelické a katolické církve pod mottem „Pojďme spolu". Aniž bych chtěl význam pouti nějak pateticky zveličit, stejně se nemohu ubránit radostné emoci – pouť byla opravdu skvělá! Sešlo se nás kolem padesátky, ve všech věkových kategoriích a i tělesně hendikepovaní. Co hodnotím velmi vysoko, byl fakt, že se pouti účastnilo i několik duchovních jak z katolické, tak i z evangelické církve. Počasí bylo opět bezvadné – jasno a teplo – nemohli jsme mít lepší! Na sedmi zastaveních jsme si mohli vyslechnout velmi zajímavý exkurs do minulosti z úst povolaných odborníků – především PhDr. Petra Peňáze z Masarykovy univerzity, pak Mgr. Petra Fialy z modřického muzea a i bratra faráře Jiřího Grubera z evangelického sboru Brno I. Pro mě osobně byl však asi největší objev katolický kněz z Nového Veselí Mons. Jan Peňáz. Úžasný člověk, plný Ducha svatého, ředitel Matice velehradské, neúnavný organizátor a účastník všech možných poutí. Na jedné občerstvovací zastávce se z ničeho nic objevil uprostřed dychtivě se sytících lidí a – svým podmaňujícím až uhrančivým způsobem zapěl Františkův chvalozpěv na stvoření – pro mě asi největší zážitek celé pouti! Jinak kromě výkladu o historii místa jsme naslouchali Slovu Božímu, společně se modlili i zpívali nábožné písně. Tak jsme krásně oslavili našeho Pána a aspoň na krátký čas zažili jednotu myslí i srdcí. Bohu díky za tuto možnost!

Druhou ekumenickou akcí byly společné bohoslužby sedmi církví v neděli 22. října v evangelickém „Červeném kostele". Letos byla vybrána liturgie Evangelické církve augsburského vyznání v ČR. Pro nás asi nezvyklá v tom, že některé části, včetně četby z evangelia podle Jana (J 8, 31–36), byly zpívané. Sešlo se nás kolem tří set, což je docela pěkná účast. Prakticky všechna místa k sezení byla obsazena. Kázání měl bratr superintendent Marián Čop ze sboru ECAV v Praze. Pro mě bylo dosti zajímavé pozorovat i liturgický oděv jednotlivých zástupců různých církví. Od čistě civilního (bratři kazatelé z Bratrské jednoty baptistů a Církve adventistů sedmého dne) přes prostý talár (např. i náš kazatel bratr Asszonyi) až k různým typům liturgických rouch (právě bratři faráři z Evangelické církve augsburského vyznání). I v tomto se učíme být tolerantní k tradicím a zvyklostem jiných církví. Při více než dvouhodinové bohoslužbě byla vysluhována také Večeře Páně, které se účastnila většina přítomných. Celková liturgie byla dosti podobná katolické bohoslužbě, neboť obsahovala části typické pro katolickou liturgii: úkon pokání v úvodu, přímluvné modlitby jednotlivých zástupců, pozdravení pokoje, prefaci, Sanctus i Agnus Dei (Beránku Boží). V průběhu bohoslužby pozdravil shromáždění a vyslovil přání „hořících srdcí" pro všechny zúčastněné i zástupce Římskokatolické církve, farář od sv. Jakuba Václav Slouk.

Modlitba a přání našeho Pána Ježíše za jednotu církve se může stát pro některé z nás i opravdovým smyslem života. V této souvislosti si kladu otázku, jak mohu já, prostý a řadový věřící nějak přispět k naplnění této touhy Pána Ježíše. Není to jen úkol pro teology a nejvyšší představitele? Domnívám se, že je to úkol pro všechny věřící křesťany, nejenom pro duchovní, ale i pro laiky. Na prvním místě se nabízí modlitba, ale můžeme pokročit i dále. Právě dvě uvedené akce nabízely možnost udělat v rámci světové církve malý, avšak současně v našich místních podmínkách nikoliv za-

nedbatelný pokrok. Toho, co nás spojuje, je podle mého názoru mnohem více, než toho, co nás rozděluje. Cesta k opravdové jednotě bude ještě velice dlouhá. A velice svízelná. Pravděpodobně se my starší nějakého faktického sjednocování sotva dožijeme. Ale ta cesta je naším Pánem už „nalajnovaná“. Je možná a otevřená. Záleží i na každém z nás, zda ji chceme budovat, nebo bořit.

▸ *Felix Davídek*

Marek Vácha: Nevyžádané rady mládeži

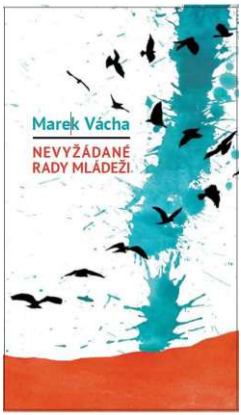

Ukázka:
Lidé přicházejí, přicházejí z různých stran, váhaví, nejistí, s rozbitými životy, rozbitými rodinami a na mnohokrát vyměněnými vztahy, po mně chtějí pokřtít dítě, svatbu nebo si jen tak popovídat, ale nic není nikdy jen tak. Jejich přítomnost ber vážně. Po Tobě budou chtít odpověď na otázku, proč žijeme, k čemu a o čem to tady vlastně všechno je, a když začnou mluvit, dozvíš se ty nejabsurdnější scénáře nebo Ti vypláčou celou duši. Buď velmi trpělivý a poslouchej. Dej na to ale pozor, poslouchej opravdu, poslouchej, neodsuzuj, jsi pro ně první, a možná jediný křesťan v okolí, podle Tebe si udělají obrázek o křesťanství. Jsou mnohem citlivější, zranitelnější, zoufalejší, než si myslíš, a když k nim budeš příkrý, stáhnou rolety a už nikdy nepřijdou. Pamatuj na ten text: „Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Zavíráte lidem království nebeské, sami nevcházíte a zabraňujete těm, kdo chtějí vejít.“ Snaž se nezavazet, nezavírat, nezabraňovat. Nic víc se po Tobě nežádá, nezavazet, naslouchat, neposkytovat nevyžádané rady, jak v této knížce, a dobře, když dostaneš otázku, třeba zkus krátce odpovědět. To jediné, co se po Tobě určitě nežádá, je přednáška z teologie. (s. 66)

EFFATHA

Adventní koncert

V sobotu 2. prosince v 15.00 hod se bude v našem sboru konat shromáždění vděčnosti za život br. Bohumíra Touška s adventním koncertem pěveckého sboru Effatha.

SBOROVÉ AKTIVITY A RŮZNÁ OZNÁMENÍ

☞ **Sborový den**

5. 11. v 10.00 a ve 14.00

host kaz. Pavel Škrobák (CB Zlín) – „Dejte tedy císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží."

☞ **Sborové večírky**

program začíná v 17.30

12. 11. Vzpomínání na prázdniny – tábor a puťák dorostu

19. 11. Promítání filmu z FFDM

26. 11. Jak jsme budovali sbor v Havlíčkově Brodě (kaz. Vladimír Horský)

☝ **Filmový festival dorostu a mládeže**

16. až 19. 11.

FFDM (více informací u Járy Štiglera, Davida Rause a dalších)

☞ **Neděle seniorů a benefiční koncert Diakonie**

3. 12.

O první adventní neděli se uskuteční Neděle seniorů s obědem, odpoledne pak benefiční koncert Diakonie; začátek v 18 hodin 18 minut. Bude hrát skupina Musica Felix. Po koncertě bude možnost zakoupit na benefičním jarmarku výtvory vyrobené přáteli Diakonie a podpořit tak práci se seniory, s lidmi na ulici, s lidmi na okraji a psychoterapeutickou a pastorační práci (obrazy, adventní věnce, svíčky, přání, obálky, ozdoby aj.).

MUSICA FELIX je 23 let fungující brněnský amatérský soubor interpretující především renesanční, barokní a klasicistní hudbu (Gastoldi, Dowland, Lasso, Mozart, Händel atd). Musica Felix pořádá pravidelně koncerty v Brně a příležitostně koncertuje i mimo Brno. Měli možnost hrát již na řadě zámků a hradů, ať už ve formě koncertů (Slavkov, Vranov nad Dyjí, Průhonický zámek v Praze), sezónního hraní při prohlídkách či na akcích jako např. vernisáže, rauty, svatby atd. (Červená Lhota, Litomyšl, Lysice, Rájec-Jestřebí, Špilberk, Slavkov, Svojanov atd.). Soubor čítá šest stálých členů v obsazení zobcové (soprán, alt, tenor, bas) a příčné flétny, violoncella a zpěv. *(Více informací případně u Katky Vávrové.)*

☞ **Vaření polévky pro chudé**

Od listopadu bude náš sbor opět organizovat vaření polévek pro chudé. Pokud byste chtěli tuto aktivitu finančně podpořit, můžete předávat dary s označením „Polévky" bratru hospodáři Davidu Fajfrovi, sestře účetní Lydii Křipačové nebo posílat na sborový účet (2101004413/2010).

Oznámení pro Kompas zpracovává Lydie Křipačová. Prosíme, abyste oznámení týkající se akcí dalšího měsíce směřovali právě k Lydii, nebo zasílali do redakční rady Kompasu.

DVEŘNÍ PONAUČENÍ

Malá Agnes sleduje tatínka s dědečkem. Dělají něco neobvyklého, zajímavého, nového. Zkrátka něco, co ještě nikdy neviděla. Se zájmem a zvědavostí v očích sleduje všechny jejich pohyby. Dědeček s tatínkem totiž vysazují z pantů dveře jejího pokoje. Chytili je zespodu a z boku, trochu povytáhli směrem nahoru, zapohybovali jimi v pantech sem a tam, vysunuli směrem nahoru a šup, dveře jsou vysazené. Panty potřebují promazat, aby se v nich dveře lépe pohybovaly, nevrzaly a i malá Agnes jimi mohla lehce pohybovat, což se jí doposud nedařilo. Pro tatínka s dědečkem je to úplná hračka.

Nejzajímavější část celého procesu ale teprve přichází. Nasazování dveří zpátky na panty. Dědeček s tatínkem pevně uchopili dveře, zvedli je a zkusili se trefit všemi třemi díly pantů připevněných na desce dveří na všechny tři součásti pantů, které jsou připevněné na rámu ve zdi. Ale první pokus jim nevyšel. Dveře jsou těžké a je třeba dávat pozor na prsty, aby si je tatínek či dědeček nepřiskřípli. Ze tří pantů tak zapadly do sebe jen dva. Dveře zůstaly dole zkřivené a nešly by zavírat. Na druhý pokus už sice dědeček s tatínkem posadili dveře na všechny tři panty, ale ne zcela. Díly pantů do sebe zapadly jen částečně. Dveře by tak sice šly otáčet v pantech, ale nešly by zase zavírat, protože by nezapadly přesně do vymezeného prostoru rámu. Tatínek s dědečkem se tedy snaží posunovat dveře na pantech níže a níže tak, aby do sebe díly pantů zapadly zcela… Agnes to všechno napjatě pozoruje. Ví, že pokud dveře nebudou na všech pantech, nebo na nich budou jen částečně, dveře nepůjde správně používat. Jak to dopadne?

Teď! Konečně se to podařilo. Dveře jsou opět plně nasazeny na pantech a volně a hladce se otáčí, jdou i dobře zavřít. I Agnes si to může zkusit a jde jí to úplně lehoučce. Od teď už si Agnes bude vždycky pamatovat, že pouze dokonale nasazené a připravené dveře lze dobře používat. Jen pečlivě připravené dveře budou vždy dobře sloužit.

I my jsme jako ty dveře. Jen dobře připraveni a pevně ukotveni na pantech víry v Krista můžeme sloužit jako dveře k Bohu těm, kteří Ho ještě nepoznali. A dveře moc dobře nefungují, když jsou nasazeny na pantech špatně nebo jen částečně. Nepotřebujeme i my tedy promazat a pevněji nasadit?

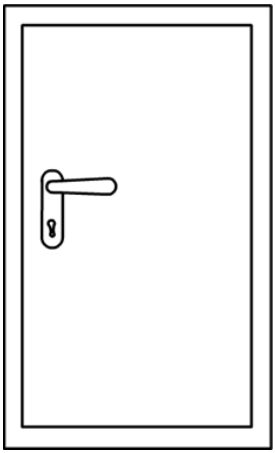

Úkol: Pozorně si prohlédněte dveře na obrázku. Poznáte, na které straně budou mít panty a proč?
Pak dveře malé Agnes ozdobte nějakými veselými obrázky a pestrými barvami!

Pája Sychrová

LISTOPAD V NAŠEM SBORU

Mládež / úterý 19.15

Sledujte oznámení v mládeži.

Klub maminek / čtvrtek 10.00

9. 11.: Látkové náhrdelníky (Věrka Mášová)
23. 11.: O výchově a kurzu efektivního rodičovství (Katka Vávrová)

Diakonie

5. 11.: 16.00 (neděle) – Setkání Přátel Diakonie – v Diakonii v předním domě
6. 11.: 15.00 (pondělí) – Tvořivý kroužek
8. 11.: 10.00 (středa) – Kluci na čaj (povídání o biblických a lidských příbězích nejen s muži z ulice) – vede K. Vávrová
14.11.: 10.00 (úterý) – Setkání seniorů s obědem
20.11.: 15.00 (pondělí) – Tvořivý kroužek
23.11.: 10.00 (čtvrtek) – Kluci na čaj (povídání o biblických a lidských příbězích nejen s muži z ulice) – vede A. Zezula

SPORTOVNÍ AKTIVITY

Fotbálek ale možní i brusleníčko

Pravidelná nedělní odpolední sportovní aktivita mládeže od 15.00 do 17.00. Nehraje se za každého počasí. Vstupné pro zúčastněné stále pouze 50 Kč. Bližší informace u Tomáše Kotrbatého (604 362 414 nebo 605 307 274).

LISTOPAD V NAŠEM SBORU

NEDĚLE

PRAVIDELNÉ POBOŽNOSTI

5. 11.:	10.00	kaz. Pavel Škrobák (CB Zlín); Večeře Páně; sborový den
	14.00	kaz. Pavel Škrobák; sborový den
12. 11.:	10.00	kaz. Jan Asszonyi
19. 11.:	10.00	br. Petr Raus
26. 11.:	10.00	kaz. Vladimír Horský (CB Havlíčkův Brod)
3. 12.:	10.00	kaz. Daniel Komrska; Večeře Páně; Neděle seniorů

◆ program nedělních večírků je uveden na straně 17

STŘEDA

BIBLICKÉ A MODLITEBNÍ HODINY

1. 11.:	19.00	br. Petr Kvapil
8. 11.:	19.00	kaz. Daniel Komrska
15. 11.:	19.00	kaz. Daniel Komrska
22. 11.:	19.00	br. Petr Raus
29. 11.:	19.00	br. Jaroslav Štigler st.

seriál Cesta následování

Nedělní škola	pravidelně souběžně s nedělní pobožností
Mladší dorost	každé úterý v 17.00
Starší dorost	každý čtvrtek v 17.00
Mládež	každé úterý v 19.15
Modlitební chvíle	v neděli v 9.20 a ve středu v 18.20
Zkouška pěveckého sboru	každý pátek v 16.45
Zkouška dětského sborečku	vždy po nedělní pobožnosti (vyjma první neděle)
Jednání staršovstva	v pondělí 20. listopadu v 17.30
Odbor praktické služby	ve středu 8. listopadu v 17.30

STANICE

	BOHUMILICE / neděle 9.30	BLANSKO / neděle 14.00
5. 11.:	Bohumiličtí + sborový den v Brně	
12. 11.:	br. Petr Raus; VP	
19. 11.:	kaz. Daniel Komrska	
26. 11.:	Bohumiličtí (br. Tomáš Vrána)	kaz. Jan Asszonyi